

Arrest

nr. 220 150 van 23 april 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat W. BUSSCHAERT
Britse Lei 7
2000 ANTWERPEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 18 januari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 april 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. MAERTENS, die *loco* advocaat W. BUSSCHAERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Tamil, afkomstig uit Point Pedro, Jaffna district, en bent u in het bezit van de Sri Lankaanse nationaliteit. Uw vader zou actief geweest zijn bij de LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam, ook wel Tamiltijgers of Tijgers genoemd) en in 1991 naar Zwitserland vertrokken zijn. Gezien u zelf in 1990 geboren bent, zou u uw vader eigenlijk nooit hebben gezien. U groeide op in Kudathenai, Jaffna en liep er school tot Advanced Level.

Uw moeder runde een zaak die verschillende vissersboten te water had en ook verschillende vissers tewerk stelde. In april 2008 kwamen er twee mannen bij jullie om werk vragen. Jullie namen hen aan, ze bleven ongeveer een maand bij jullie werken. Ze bleken in die tijd echter wapens van India naar Sri Lanka verscheept te hebben. Jullie wisten zelf helemaal niet dat ze iets te maken hadden met de LTTE, het Sri Lankaanse leger kwam daar echter wel achter. De twee LTTE-ers wisten te ontkomen, het leger kwam bij jullie langs en doorzocht de zaak en jullie huis. Ze bleven in de weken erop nog langskomen en hielden jullie in de gaten. Op 28 mei 2008 werden uw moeder en u door een militair gevraagd zich de volgende dag te melden. Jullie gingen dan ook naar het militair kamp, waar eerst uw moeder werd ondervraagd en nadien ook u zelf. U ontkende uw betrokkenheid en werd daarop geslagen, waardoor u flauw viel. Wanneer u wakker werd, voelde u zich anders, u wist dat u verkracht was. U werd echter bedreigd en aangemaand niets van het voorval te vertellen. U raakte in paniek, ging naar het ziekenhuis waar u een tiental dagen bleef, maar vertelde er niets van de verkrachting. Weer thuis bleven de militairen u echter lastigvallen. Uw moeder achtte het daarom beter dat u trouwde, en vond een oudere man voor u in het dorp. Op 25 juni 2008 trouwde u op traditionele wijze met T. R., op 2 november 2009 ook officieel. Uw problemen hielden echter niet op, ook uw man kreeg hierdoor zelfs problemen. Jullie verhuisden daarom naar Anamadu, Colombo, waar jullie bleven bij een vriend van uw man. Omdat de situatie in Jaffna in 2011 volgens uw moeder beter was en u zwanger was, keerde u terug naar uw regio van herkomst. U beviel er in maart 2011 van uw enige zoon en bleef er wonen tot aan uw vertrek in februari 2012. Een half jaar na de geboorte van uw zoon kwam het leger opnieuw bij u langs. Ze zeiden dat het vaststond dat u de LTTE geholpen had en vroegen naar de locatie waarop de wapens verstopt waren. Er zou een klacht tegen u ingediend zijn, u kreeg een brief van de CID (Criminal Investigation Department) Colombo. Uw familie raakte hierdoor in paniek, uw moeder besloot u het land uit te krijgen.

Op 25 februari 2012 vloog u daarom vanuit Colombo naar Singapore, en enkele dagen later van daaruit naar Maleisië, bij beide gebruik makend van een vals Sri Lankaans paspoort. U verbleef ongeveer zes jaar illegaal in Maleisië, waar u het huishouden deed bij een Maleisische vrouw. Op 18 februari 2018 vloog u dan vanuit Maleisië naar Italië, daarbij gebruikmakend van een vals Maleisisch paspoort. U bleef ongeveer drie maanden in Italië, waarna u op 17 mei 2018 met de wagen naar België doorreisde. Op 25 mei 2018 diende u hier een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van dit verzoek legt u kopies van volgende documenten neer: uw identiteitskaart, uw huwelijksakte, uw geboorteakte, de overlijdensakte van uw vader, een bankboekje van uw man, vier geboorteaktes van familieleden, een politiedocument, een bevestiging van uw woonplaats, een medisch document en een foto van uw vader.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het CGVS vast dat u niet de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt dat u uw identiteit niet ontegensprekelijk kon aantonen. Zo legde u namelijk geen enkel origineel identiteitsbewijs neer en legde u hierover bovendien uiteenlopende verklaringen af. U legde wel kopies van een identiteitskaart en geboorteakte neer, maar liet na de originelen voor te leggen. Nochtans blijkt u nog contact te hebben met uw familie en slaagde u er via uw moeder wel in om verschillende (kopies van) documenten neer te leggen. De brief waarin deze u zouden zijn toegestuurd legde u echter evenmin neer (zie CGVS, p.7, p.16).

Het CGVS wijst er hierbij op dat uit toegevoegde informatie blijkt dat (ver)vals(t)e documenten in Sri Lanka makkelijk te verkrijgen zijn. Bovendien betreft het slechts kopieën, dewelke sowieso weinig bewijswaarde hebben gezien ze met het nodige knip- en plakwerk makkelijk na te maken zijn. De identiteitsdocumenten waarvan u kopie neerlegde, zijn overigens opgesteld op naam van N.P., uw meisjesnaam, maar nog steeds uw officiële naam. U had echter in eerste instantie aan de Belgische asiinstanties laten optekenen dat uw naam N.T. was. T. bleek de naam van uw man te zijn. Waarom u dan, ondanks het feit dat u zelf aangaf dat u er na uw huwelijk niet in geslaagd was de naam op uw identiteitskaart te wijzigen naar die van uw man (zie CGVS, p.14), deze naam als uw officiële zou opgeven, blijft het CGVS dan ook een raadsel.

U legde daarnaast ook uiteenlopende verklaringen af over uw paspoort. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) had u immers nog aangegeven dat u een paspoort aangevraagd had, maar dit nooit had gebruikt en het in Sri Lanka had achtergelaten (zie DVZ Verklaring, pt.24). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS gaf u dan plots, geheel in tegenstrijd met uw eerdere verklaringen, aan dat u nooit een paspoort zou hebben gehad (zie CGVS, p.14). Dit doet vermoeden dat u uw paspoort bewust achterhoudt, mogelijks daar de inhoud ervan niet overeenkomt met uw verklaringen. Het CGVS heeft zo **geen duidelijk zicht op uw identiteit, nochtans een essentieel element in elk verzoek om internationale bescherming**. Wat er ook van zij, deze vaststelling ondermijnt uw algehele geloofwaardigheid een eerste maal.

Voorts dient te worden opgemerkt dat het CGVS ook **ernstige bedenkingen heeft bij uw verklaringen over het tijdstip van uw vertrek, uw illegaal verblijf in Maleisië en uw reisweg in het algemeen**. Zo legde u om te beginnen geen enkel document neer ter staving van uw verschillende reizen, noch van uw jarenlange verblijf in Maleisië. Dat u overigens jarenlang verplicht bij een Maleisische vrouw zou hebben moeten werken is voor dit laatste geen verschoning, nu uw verklaringen hierover ook allerm minst konden overtuigen. Zo had u bij de DVZ met geen woord gerept over het feit dat u er jarenlang min of meer zou zijn vastgehouden. U gaf er enkel aan dat u gedurende die jaren in Kuala Lumpur verbleef en het huishouden van mensen deed (zie Verklaring DVZ, pt.31). Waar in Kuala Lumpur u al die jaren zou hebben verbleven wist u niet, u kende de naam van de straat noch die van de buurt (zie CGVS, p.21). De volledige naam van de vrouw bij wie u al die tijd zo goed als opgesloten was kende u opmerkelijk genoeg evenmin. Wat de vrouw des huizes precies deed kon u ook niet verduidelijken, u kwam niet verder dan dat ze zaken deed (zie CGVS, pp.16-17). Het is daarnaast ook uiterst bevreemdend dat u net dankzij de smokkelaar die u daar zou hebben afgezet, al die jaren later zou zijn kunnen vrijkomen. Dat u ondanks alles dan ook nog eens op hem beroep zou doen om het vervolg van uw reis te regelen (zie CGVS, p.17), maakt het geheel van uw verklaringen nog minder geloofwaardig.

Opmerkelijk veel accurater bleek echter, maar liefst zes jaar later, uw kennis van de precieze datum van uw vertrek uit Sri Lanka (25/02/2012, zie DVZ Verklaring, pt.31; zie CGVS, p.8). U bleek tijdens het gehoor op het CGVS ook nog de naam en het geboortjaar vermeld op het valse paspoort waarmee u reisde te kennen (zie CGVS, p.16). Los van het feit dat dit sowieso niet te verifiëren valt, gaf u deze details bij de DVZ echter niet op en blijft hoe dan ook de vaststelling dat u over uw eigen paspoort tegenstrijdige verklaringen aflegde.

Dat u overigens aangaf dat de verkiezingen die u zich nog kon herinneren in Sri Lanka, die van 2009 of 2010 (daar was u niet zeker van) gewonnen werden door 'Maithri' (zie CGVS, pp.8-9; Maithripala Sirisena, nvdr), ondermijnt verder uw verklaringen over uw vertrek uit Sri Lanka. Zoals blijkt uit toegevoegde informatie werden de presidentiële verkiezingen van 2010 immers gewonnen door de toen reeds zittende president Mahinda Rajapaksa. 'Maithri' werd weliswaar ook toen minister in de regering, maar werd zelf pas in 2015 verkozen tot president.

Ook van het laatste deel van uw reis legde u geen enkel begin van bewijs neer, en bovendien bleek u ook hierover niet geheel consistent. Gevraagd naar het visum op dat valse paspoort, gaf u aan dit niet te weten. Ze zouden u gezegd hebben dat het een Italiaans visum was, maar u het boekje niet in handen hebben gegeven, ze zouden het steeds bij zich hebben gehouden. Amper een paar vragen later liet u dan weer optekenen dat men het paspoort van u zou hebben afgenomen wanneer ze u hier afzetten. Gewezen op uw uiteenlopende verklaringen, trachtte u zich nog te redden door te stellen dat ze u tijdens de reis (steeds) het paspoort overhandigden wanneer ze controle verwachtten en het dan meteen weer afnamen (zie CGVS, p.19), wat uiteraard nog steeds compleet haaks staat op uw initiële bewering het nooit in handen te hebben gehad.

Daarnaast is het ook uiterst bevreemdend dat ze u dan ook nog voor het laatste deel van uw reis, met de wagen van Italië naar België en dus enkel door Schengen gebied, alsnog dat paspoort zouden overhandigen.

De geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw beweerde problemen in Sri Lanka komt dan ook al ernstig in het gedrang door bovenvermelde vaststellingen over uw identiteit, vertrek en reisweg.

Deze **ongeloofwaardigheid van uw vluchtrelaas** wordt **verder** bevestigd door de **uiteenlopende en opmerkelijke verklaringen** die u er over aflegde. Evenmin legde u enig overtuigend bewijs van de door u aangehaalde problemen neer.

Vooreerst dient hier aangestipt dat de initiële problemen volgens uw verklaringen van 2008 zouden dateren, en de problemen die u genoopt zouden hebben uw land te verlaten, van 2012 zouden dateren. Zoals verder uiteengezet, blijkt uit toegevoegde informatie dat de algemene situatie in (het noorden van) Sri Lanka in de tussentijd aanzienlijk verbeterd is. Bovendien kan ook aan de door u aangehaalde persoonlijke problemen geen geloof worden gehecht (zie verder).

U gaf zelf aan dat u destijds problemen kende met het Sri Lankaanse leger, maar diende toe te geven dat ditzelfde leger al sinds 2013 of 2014 uit uw dorp weg zou zijn (zie CGVS, p.21). Hierop gewezen, verwees u naar een politierapport dat u zou hebben voorgelegd en gaf u aan dat de zaak tegen u nog steeds hangende zou zijn (zie CGVS, p.22), maar ook deze verklaringen, noch het document kunnen allerm minst overtuigen. Het document dat u neerlegde is immers slechts een bericht van de Sri Lankaanse politie om u te komen melden, nergens legt u ook maar iets voor dat zou verwijzen naar een effectieve zaak die tegen u is ingediend. Nochtans had u bij de DVZ expliciet laten optekenen dat er een 'zaak tegen u werd gestart in de rechtbank van Colombo', waarin u ervan 'beschuldigd werd de LTTE te helpen'. U verwees er verder ook naar 'het probleem bij de rechtbank' en 'de brief die u van de rechtbank kreeg'. Dat deze rechtszaak dan ook nog eens de concrete aanleiding van uw vlucht uit Sri Lanka zou zijn (zie CGVS Vragenlijst, pt.3.2, pt.3.5), terwijl het in wezen om niet meer dan een meldingsplicht gaat, ondermijnt de geloofwaardigheid van deze problemen dan ook compleet. Gewezen op het in deze toch wel uiterst belangrijke onderscheid tussen beide, kwam u in eerste instantie niet verder dan de uitleg dat 'dit de zaak is, dit is de zaak die werd ingediend, dit is het bewijs dat ik opgeroepen werd'. Hier verder naar gevraagd, moest u toegeven de details eigenlijk niet te kennen, iedereen zou u gewoon verteld hebben dat er een zaak, een onderzoek tegen u liep. Nogmaals gewezen op het verschil, liet u plots optekenen dat u eigenlijk niet wist of er wel een rechtszaak tegen u liep, of men u gewoon had opgeroepen voor informatie (zie CGVS, p.20). Dat u zou besluiten uw land van herkomst te verlaten, maar zich niet eens terdege bewust bent van waarom u precies diende te vluchten, is compleet onaannemelijk. Daarnaast gaat het document dat u neerlegde uit van de Terrorist Investigation Division (TID) Colombo, terwijl u zelf bleek te denken dat u het van de CID (Criminal Investigation Department) uitging (zie CGVS, p.13). Hierop gewezen, gaf u zelf aan dat u 'niet accuraat was, CID of TID, ze zeiden dat ze van de Terrorist Act Prevention' waren (zie CGVS, p.20). Dat u ondanks het wezenlijke verschil tussen beide diensten én de ernst van de problemen, dit niet juist zou kunnen duiden, is evenmin aannemelijk. Dat u dan nog zelfs de precieze naam van de toch alom bekende 'Prevention of Terrorism Act' niet zou kennen, spreekt verder boekdelen.

Ook over de initiële problemen legde u uiteenlopende en weinig aannemelijke verklaringen af. Zo had u op de vragenlijst van het CGVS, dewelke u invulde bij de DVZ met de hulp van een Tamil tolk, nog in eerste instantie laten optekenen dat 'de LTTE hulp aan jullie vroeg'. Gevraagd waarom jullie de LTTE hielpen, gaf u er aan dat u 'wist dat zij jullie boot gebruikten', maar niet dat dit was om wapens te smokkelen. Meteen daarna verklaarde u dan weer dat u 'zaken deed met die mensen maar niet wist dat ze van de LTTE waren' (zie CGVS Vragenlijst, pt.3.5). Hierop gewezen door het CGVS, ontkende u uw eerste verklaringen, u trachtte zich ervan af te maken door te stellen dat dit nadien werd gewijzigd. U gaf aan dat die mensen als burgers kwamen en jullie hen niet aangenomen zouden hebben als jullie hadden geweten dat ze van de LTTE waren (zie CGVS, p.21). Los van de toch wel zeer opmerkelijke, geleidelijke wijziging in uw verklaringen over het al dan niet weten dat ze tot de LTTE behoorden, had u eerder ook gewoon verklaard dat jullie zaken met hen deden, nu zouden jullie hen tewerk gesteld hebben.

U was daarnaast evenmin consistent in uw verklaringen over de problemen zelf van 2008. Bij de DVZ had u het over een bezoek van het leger bij u thuis, waarbij ze zich misdragen zouden hebben tegen u. Over een effectieve verkrachting sprak u er echter niet (zie CGVS Vragenlijst, pt.3.5).

Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS nam u dat woord plots wel in de mond, al gaf u er aan dat dit pas de volgende dag gebeurde, wanneer jullie zich dienden aan te melden. Nu zou het zich dus in het kamp van het leger hebben voorgedaan. Al bleek u ook niet zo heel zeker van die verkrachting, u zou immers flauwgevallen zijn en zich anders hebben gevoeld wanneer u opnieuw wakker werd, waardoor u volgens uw verklaringen ineens wist dat ze u verkracht hadden (zie CGVS, p.12). U zou daarop naar het ziekenhuis gegaan zijn, maar vermeldde daar evenwel niets van deze feiten, naar eigen zeggen onder druk/bedreiging van de militairen (zie CGVS, p.12). Het medisch document dat u neerlegde zou volgens u wel bewijzen dat u er tien dagen gehospitaliseerd was. Dat doet het echter allerm minst. Vooreerst dient herhaald dat dergelijke documenten volgens objectieve informatie in uw land makkelijk te verkrijgen zijn. Verder is het document niet gedateerd en wordt uw naam er verkeerdelijk als Premavasan Nirojaha op weergegeven. Bovendien is het opgesteld in uiterst belabberd Engels ('This is certify', 'has been suffering from depussive anllaicty illness due to un wanted attack' ... 'by wooderm stick and from vodem by hang of unknown reson with the unknown reson on' ... 'then she got treatment for ten days BHT 13049'), waardoor hier werkelijk niets uit op te maken valt, laat staan dat het ook maar iets zou kunnen bewijzen.

Voorts is het ook uiterst bevreemdend dat de Sri Lankaanse autoriteiten u enkele jaren nadien nog, of plots opnieuw zouden zoeken, terwijl het volgens uw verklaringen uw moeder was die de baas van de zaak was en er werkte, en aldus als de verantwoordelijke van de hulp aan de LTTE zou moeten worden gezien. Uw moeder kreeg echter nooit een dergelijke oproeping, evenmin bleek ze zelf na uw vertrek naar Colombo (2009) enige noemenswaardige problemen te hebben gehad omwille van deze feiten (zie CGVS, p.15). Hierop gewezen, trachtte u zich te redden door te stellen dat ze zo via u uw moeder meer informatie hoopten te verkrijgen (zie CGVS, p.15), wat op zich, maar zeker gezien bovenstaande uiteraard niet overtuigt. Het CGVS merkt hierbij volledigheidshalve op dat u ook aangaf dat u al die problemen niet zou hebben ondervonden, moest uw vader een gewoon leven hebben geleid. U diende echter ook toe te geven dat u nooit naar uw vader zou zijn gevraagd door de Sri Lankaanse autoriteiten (zie CGVS, p.15), wat het belang van zijn aandeel in eventuele feiten al op zeer ernstige wijze ondermijnt. U legde verder geen enkel begin van bewijs neer van eventuele activiteiten van uw vader voor de LTTE, zij het in Sri Lanka of nadien in diaspora. U legde wel zijn overlijdensakte neer, alsook een foto van hem tijdens zijn werk in Zwitserland. Deze vermogen evenwel allerm minst bovenstaande appreciatie om te buigen. De overlijdensakte zegt immers niets over zijn verleden, zijn activiteiten, noch over de omstandigheden van zijn overlijden. De foto is allerm minst duidelijk, en voegt evenmin iets wezenlijks toe.

Dat u **ten slotte** verklaarde dat u langs tal van Europese landen bent gepasseerd zonder klaarblijkelijk de nood te voelen in één van deze veilige landen asiel aan te vragen, ondermijnt uw vrees voor vervolging verder in belangrijke mate. Van een verzoeker die uit vrees voor zijn leven zijn land van herkomst is ontvlucht kan echter worden verwacht dat hij onmiddellijk internationale bescherming verzoekt in het land waar hij toevlucht zoekt.

Op basis van al het voorgaande kan het CGVS dan ook besluiten dat er absoluut geen geloof gehecht kan worden aan uw asielaanspraak en de door u ingeroepen asielmotieven. Bijgevolg kan u niet als vluchteling worden erkend.

De overige documenten die u voorlegde zijn niet van dien aard dat ze de bovenstaande beoordeling wijzigen. Uw huwelijksakte, het bankboekje van uw man en de geboorteaktes van enkele van uw familieleden voegen niets wezenlijks toe. De bevestiging van uw woonplaats doet dat evenmin, behalve de onderstreping van de vaststelling dat u zich klaarblijkelijk wel kon wenden tot uw (lokale) autoriteiten. Daarnaast dient opgemerkt dat de authenticiteit van ook dit document wordt ondermijnd door de vaststelling dat diezelfde woonplaats in dit ene document op verschillende manieren geschreven wordt en de stempels erop nauwelijks leesbaar zijn.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat.

Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 18 januari 2019 in een eerste en enig middel een schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM).

Verzoekster betoogt dat verschillende media aantonen dat door (etnische) spanningen het risico op oorlog/gewapend conflict in Sri Lanka een reëel gevaar vormt. Zij wijst op volgende artikels: “*artikel VRT NWS omtrent onveiligheid Sri Lanka dd. 07/03/2018*”, “*artikel The Washington Post dd. 04/11/2018 over de explosieve situatie in verzoekster thuisregio*”, “*artikel Lowyinstituut omtrent de problemen van verzoekster thuisland*”, “*jaarverslag Amnesty International 2017-2018 omtrent de gevaarlijke toestand waarin verzoekster thuisland zich bevindt*” (stukken 3-6).

Verzoekster meent dat bovenstaande rapporten duidelijk aantonen dat “*het land nog steeds in een systeemcrisis verkeert waarbij mensenrechten op grote schaal worden geschonden*”. Verzoekster betoogt dat zij, “*zeker door het feit dat zij behoort tot de Tamil minderheid, niet worden blootgesteld aan deze mensonwaardige gevaren en dit in het gehele land*”. Verzoekster voegt eraan toe dat “*verzoekster over geen intern vluchtalternatief beschikt hetgeen nochtans een voorwaarde is om verzoekster gedwongen terug te sturen (zie oa EHRM, Salah Sheeka vs Nederland, 2007, en EHRM, Safi en Elmi vs VK, 2011)*”.

Verder voert verzoekster aan dat zij tijdens haar interview duidelijk heeft aangetoond dat zij wordt bedreigd door de Sri Lankaanse machthebbers omwille van haar behoren tot de Tamil minderheid. Zij herneemt dat het vooral deze minderheid is die gevisieerd wordt door de machthebbers en waarbij, onder het mom van de PTA, buitensporig geweld wordt gebruikt. Verzoekster stelt nog dat zij geen beroep kan doen op de ordediensten, gezien zij zelf meedoen aan foltering en doerspelt zijn van corruptie. In dit verband verwijst zij naar een artikel van *The Guardian* omtrent foltering door de politie (stuk 7).

Door het gebrek aan politiebescherming, stelt verzoekster dan ook bij een gedwongen terugkeer persoonlijk en rechtstreeks te vrezen voor menonwaardige behandelingen of erger nu zij gedurende jaren al wordt bedreigd en gevolgd door de aanrander van haar dochter.

2.2. Stukken

Bij het verzoekschrift legt verzoekster documenten neer ter staving van de onveiligheid in haar thuisland, van de foltering door politiediensten en van de corruptie bij de politie.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van haar verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoekster voert aan haar land van herkomst, Sri Lanka, te zijn ontvlucht wegens een vrees voor vervolging omwille haar problemen met de autoriteiten die haar ervan beschuldigden met de LTTE te hebben samengewerkt. Zij stelde tevens dat haar vader actief geweest is bij de LTTE. De Raad hecht echter geen geloof aan verzoeksters asielaas.

2.4.2. Artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

De in het eerste lid bedoelde elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, vormt een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van verzoekers relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan”.

2.4.3. De Raad benadrukt dat een persoon die verzoekt om internationale bescherming de plicht heeft volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over het verzoek om internationale bescherming. Het is in de eerste plaats aan verzoekende partij om de nodige elementen aan te brengen bij de asielinstanties zodat zij kunnen oordelen over de nood aan internationale bescherming.

Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoekende partij en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Bij het ontbreken van deze elementen dient een bevredigende verklaring gegeven te worden.

2.4.4. Verzoekster legde geen enkel origineel identiteitsdocument neer, noch had zij een aannemelijke uitleg voor de afwezigheid ervan. Verzoekster legde slechts fotokopieën van haar identiteitskaart en geboorteakte neer. Nochtans – voor zover verzoeksters moeder haar deze documenten inderdaad heeft opgestuurd (notities van het persoonlijk onderhoud van 23 augustus 2018 (hierna: notities), p. 16) - niet kan worden ingezien waarom haar moeder de originele documenten dan niet liet overmaken. Bovendien is verzoeksters moeder een succesvolle zakenvrouw zodat kan verwacht worden dat ze navenant handelt. Verzoekster legde evenmin de briefomslag neer op het CGVS waarmee haar moeder beweerdelijk deze documenten heeft opgestuurd terwijl hiernaar werd gevraagd (notities, p. 16). Verzoekster faalt in haar medewerkingsplicht.

Uit de door verzoekster neergelegde fotokopieën van haar identiteitskaart en geboorteakte blijkt dat deze documenten zijn opgesteld op naam van N.P., verzoeksters meisjesnaam, maar nog steeds haar officiële naam. Verzoekster had echter in eerste instantie aan de Belgische asielinstanties verklaard dat haar naam N.T. was, waarbij T. de naam van haar echtgenoot bleek te zijn. De Raad kan echter niet inzien waarom verzoekster, ondanks het feit dat zij zelf aangaf dat zij er na haar huwelijk niet in geslaagd was de naam op haar identiteitskaart te wijzigen naar die van haar echtgenoot man (notities, p. 14), deze naam als haar officiële zou opgeven. Dit kan niet worden losgezien van de informatie toegevoegd aan het administratief dossier waaruit blijkt dat (ver)vals(t)e documenten in Sri Lanka makkelijk te verkrijgen zijn (COI Focus “*Sri Lanka. Corruptie en (ver)vals(t)e documenten*” van 29 augustus 2017). Aan deze inhoudelijk gebrekkige fotokopieën kan dan ook geen bewijswaarde worden gehecht, te meer gezien ze met knip- en plakwerk makkelijk te fabriceren zijn.

2.4.5. Wat betreft haar paspoort stelde verzoekster initieel bij de DVZ dat zij een paspoort had aangevraagd in Sri Lanka, dit nooit gebruikt had en had achtergelaten in Sri Lanka (verklaring DVZ, punt 24). Tijdens haar persoonlijk onderhoud gaf zij dan weer aan dat zij nooit een paspoort heeft gehad (notities, p. 14). Dergelijke wijzigende verklaringen over haar paspoort maken niet onredelijk aan te nemen dat verzoekster haar paspoort, en de hierin aanwezige gegevens, tracht te verbergen. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster geen duidelijk beeld op haar ware identiteit biedt, noch op het ogenblik dat ze uit haar land vertrok en waar ze intussen verbleef.

2.4.6. Verzoeksters verklaringen over haar reisweg en jarenlang verblijf in Maleisië en afwezigheid van enig bewijs ter staving hiervan kunnen al evenmin aantonen dat verzoekster oprecht wil meewerken aan de procedure. Zo wist verzoekster niet waar zij al die jaren in Kuala Lumpur zou verbleven hebben en kende ze nog de naam van de straat, noch die van de wijk (notities, p. 21). Ze wist nauwelijks iets over de vrouw waar ze zes jaar bij werkte en min of meer opgesloten zat (notities, p. 16-17). Evenmin is aannemelijk dat ze net via de smokkelaar die haar daar zou hebben afgezet, al die jaren later zou kunnen vrijkomen zijn (notities, p. 17), nu niet kan worden ingezien dat verzoekster haar vertrouwen opnieuw in deze persoon zou stellen, minstens licht ze dit niet toe.

2.4.7. Verder verklaarde verzoekster dat zij Sri Lanka op 25 februari 2012 verliet (verklaring DVZ, punt 31; notities, p. 8) en was zij in staat om de valse identiteit (naam en geboortejaar) van het vals paspoort waarmee zij Sri Lanka beweerdelijk verliet wel nog voor de geest te halen (notities, p. 16). De Raad stelt vast dat verzoekster dit vals paspoort niet neerlegt, noch weet aan te tonen dat zij daadwerkelijk op 25 februari 2012 Sri Lanka verlaten heeft. De Raad wijst andermaal op verzoeksters wijzigende en ongeloofwaardige verklaringen over haar eigen (legaal) paspoort en herneemt dat niet onredelijk is aan te nemen dat verzoekster dit achterhoudt. Daargelaten dat verzoekster haar beweerde tijdstip van vertrek niet weet aan te tonen met enig begin van bewijs, kunnen haar verklaringen evenmin haar beweringen ondersteunen. Zo stelde zij dat de verkiezingen in Sri Lanka in 2009 of 2010 door “*Maithri*” gewonnen werden (notities, p. 8-9), terwijl de verkiezingen, die overigens doorgingen in 2010, door de toen reeds zittende president Mahinda Rajapaska werden gewonnen, “*Maithri*” toen minister werd in de regering en zelf pas in 2015 tot president verkozen werd (Wikipediapagina “*2010 Sri Lankan presidential election*”; Wikipediapagina “*Maithripala Sirisena*”). Verzoeksters gebrekkige kennis aangaande deze verkiezingen maken niet onredelijk aan te nemen dat verzoekster deze niet heeft meegemaakt en op dat moment niet (meer) in Sri Lanka was.

2.4.8. Tot slot legde verzoekster ook van het laatste deel van haar reis – met name van Maleisië naar Italië – evenmin enig begin van bewijs neer, noch wisten haar verklaringen te overtuigen.

Zo stelde verzoekster dat zij het valse paspoort nooit in haar handen had gehad, doch even later dat men het paspoort van verzoekster zou hebben afgenomen wanneer ze haar in België afzetten (notities, p. 19). Gewezen op haar uiteenlopende verklaringen, trachtte verzoekster te verklaren dat ze het paspoort tijdens de reis steeds overhandigde wanneer ze controle verwachtten en het dan meteen weer afnamen (notities, p. 19), wat geen afbreuk kan doen aan verzoeksters initiële bewering het nooit in handen te hebben gehad. Daarnaast kan niet worden ingezien dat de smokkelaars verzoekster ook nog voor het laatste deel van haar reis, met de wagen van Italië naar België en dus enkel door Schengen gebied, alsnog dat paspoort zouden overhandigen.

2.4.9. Gelet op voorgaande kan slechts blijken dat verzoekster onoprechte verklaringen aflegt over haar identiteit, vertrek en reisweg en de waarheid tracht te verhullen of anders voor te stellen. Zij faalt in haar medewerkingsplicht. Dergelijke vaststellingen ondergraven reeds verzoeksters algehele geloofwaardigheid.

2.4.10. Uit verzoeksters verklaringen blijkt dat haar initiële problemen van 2008 zouden dateren en de problemen die de aanleiding voor haar vertrek uit Sri Lanka vormden van 2012 zouden dateren. Hierbij dient opgemerkt dat uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de algemene situatie in (het noorden van) Sri Lanka in de tussentijd aanzienlijk verbeterd is. Hoe dan ook kan aan verzoeksters voorgehouden vluchtmotieven geen geloof worden gehecht.

2.4.11. Zo gaf zij zelf aan dat het leger, waarmee zij destijds problemen kende in Sri Lanka, al sinds 2013 of 2014 uit haar dorp vertrokken (notities, p. 21). Erop gewezen dat de problemen die aanleiding hadden gegeven tot haar vlucht van reeds meer dan 6 jaar geleden dateren en dat het legerkamp ook weg is, verwees verzoekster naar een politierapport en gaf zij aan dat de zaak tegen haar nog steeds hangende zou zijn (notities, p. 22). Noch verzoeksters verklaringen, noch het document weten echter te overtuigen. Het document van de Sri Lankaanse politie vermeldt immers louter dat verzoekster zich op 15 februari 2012 moet melden bij het "*Terrorist Investigation Division of Colombo*". Nergens is sprake van een effectieve zaak tegen verzoekster. Waar verzoekster bij de DVZ liet optekenen dat er "*een zaak tegen mij [werd] gestart bij de Colomborechtbank*" en zij "*ervan beschuldigd [werd] de LTTE te helpen*" (vragenlijst CGVS, punt 3.2), worden deze beweringen niet ondersteund door voornoemde brief van de politie, waaruit slechts een meldingsplicht kan blijken. Tijdens het persoonlijk onderhoud gewezen op haar verklaringen bij de DVZ over de zaak tegen haar, stelde verzoekster "*Dit is de zaak. Dit is de zaak die werd ingediend, dit is het bewijs dat ik opgeroepen werd. Behalve dit problemen heb ik geen problemen.*" (notities, p. 20). Gewezen op het onderscheid tussen een onderzoek en een rechtszaak, bleek verzoekster niet te weten of er een rechtszaak tegen haar was ("*Ik weet niet of er een rechtszaak was, of ze me gewoon opriepen voor informatie. Maar ik panikeerde wanneer ik de brief kreeg, het is daarom dat ik me niet wilde aangeven.*", notities, p. 20). De vaststelling dat verzoekster verklaarde dat ze omwille van deze "zaak" haar land ontvluchtte (vragenlijst CGVS, punt 3.2; notities, p. 20), doch klaarblijkelijk niet weet wat deze precies inhoudt, is compleet onaannemelijk en ondergraaft de geloofwaardigheid van haar voorgehouden problemen. Er kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoekster, die omwille van deze oproep tot melding haar land ontvlucht, zou weten waarom zij diende te vluchten, minstens dat zij hiernaar zou informeren en met haar familie grondig zou overleggen of er redenen zijn te vertrekken. Verzoekster verklaarde zelf dat haar overleden vader in Zwitserland gewoond heeft en zijn broer er nog steeds verblijft. Ook haar tante woont in Canada. Verzoekster moeder bezit een kleine vissersrederij in Jaffna dat ze doorheen de oorlog kon uitbaten. Er kan geenszins aangenomen worden dat verzoeksters familie, in het bijzonder haar moeder niet de minste poging zou hebben ondernomen om navraag te doen over de oorzaak om zich te melden bij de politie van Colombo. Immers dit belangt verzoeksters moeder nog in hogere mate aan dan verzoekster. Dat verzoekster na zes jaar nog steeds geen bijkomende inlichtingen kan geven, is niet aanvaardbaar. Verzoekster dient zich immers te informeren over de wezenlijke noodzaak om van haar land van herkomst verwijderd te blijven om redenen zoals gesteld in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.4.12. Daarnaast blijkt uit het document van de politie dat verzoekster wordt uitgenodigd zich te melden op de Terrorist Investigation Division (TID) Colombo, terwijl zij bij de DVZ nog aangaf dat zij "*van de rechtbank een brief [kreeg] dat ik mij daar moest aanmelden*" (vragenlijst CGVS, punt 3.5). Bij het CGVS bleek verzoekster dan weer te denken dat deze van de CID (Criminal Investigation Department) uitging (notities, p. 13). Hierop gewezen stelde verzoekster slechts, "*Ik ben niet accuraat, CID of TID, ze zeiden dat ze van Terrorist Act Prevention waren. Van zodra ik de brief kreeg ben ik in paniek geraakt.*" (notities, p. 20), wat geenszins haar onwetendheid kan verschonen, nu de CID en TID verschillende

diensten uitmaken. Bovendien kan niet worden ingezien dat verzoekster zelfs de precieze naam van de algemeen bekende "*Prevention of Terrorism Act*" niet correct kan aangeven. Indien verzoekster werkelijk in contact kwam met de CID, dan wel TID, en gezocht werd in het kader van de "*Prevention of Terrorism Act*", dan kan verwacht worden dat verzoekster dit correct kan toelichten. Ten slotte kan niet worden ingezien dat een niet verantwoordelijke persoon -verzoekster- in Colombo zou worden opgeroepen terwijl de feiten zich Jaffna voordeden waar haar de eigenlijke verdachte -verzoeksters moeder- nog woont. Verzoeksters verklaringen over haar directe vluchtaanleiding uit Sri Lanka zijn geenszins aangetoond.

2.4.13. Ook over haar initiële problemen legde verzoekster bovendien ook incoherente en onaannemelijke verklaringen af. Zo verklaarde verzoekster aanvankelijk "*LTTE vroeg hulp aan ons*" (vragenlijst CGVS, punt 3.5), doch vervolgens "*Ik wist dat zij onze boot gebruikten maar ik wist niet dat zij onze boot gebruikten om wapens te smokkelen. Die mensen deden zaken met ons en ik wist niet dat zij van LTTE waren*" (vragenlijst CGVS, punt 3.5). Gewezen op verzoeksters wijzigende verklaringen, antwoordde zij "*Nee, dat heb ik niet gezegd. Dat is nadien gewijzigd. Als we hadden geweten dat het leden van het LTTE waren, hadden we hen niet aangenomen. Of als we het later te weten waren gekomen, dat zouden we het stopgezet hebben. (...) Nee, dat heb ik niet verteld. Ze kwamen niet als leden van het LTTE om werk vragen, ze kwamen werk vragen als gewone burgers.*" (notities, p. 21), wat de vastgestelde incoherenties niet kan verschonen. Bovendien stelde verzoekster aanvankelijk dat zij zaken deden met hen, doch later dat zij hen tewerk gesteld hebben. Verzoeksters wijzigende verklaringen aangaande haar initiële problemen ondergraaft de geloofwaardigheid van de door verzoekster voorgehouden gebeurtenissen, nu niet kan worden ingezien dat verzoekster aanvankelijk stelde dat de LTTE hulp vroeg om vervolgens aan te geven dat zij niet wist dat ze tot de LTTE behoorden. De Raad stelt hoe dan ook vast dat uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij nooit LTTE leden heeft tewerkgesteld, noch dat het ook de Sri Lankaanse autoriteiten zou zijn ontgaan dat de kernpersoon van deze feiten verzoeksters moeder is.

2.4.14. Verzoekster kan dus niet aannemelijk maken dat de feiten zich hebben voorgedaan, laat staan dat zij en niet haar moeder hiervoor in de negatieve aandacht kwam van de Sri Lankaanse autoriteiten. Hoe dan ook verzoekster in niet coherent over deze vermeende feiten van 2008. Zo liet zij bij de DVZ louter optekenen: "*Zij (het leger) kwamen bij ons thuis en zij misdroegen zich tegenover mij*" (vragenlijst CGVS, punt 3.5). Verzoekster wijzigde en bouwde haar asielaas op tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS. Zo gaf op dit onderhoud een ander verloop van de feiten aan. Waar ze eerst zei dat het leger bij hen thuis kwam, stelde ze op het CGVS dat ze de volgende dag naar het legerkamp ging, dat ze dacht dat het leger haar verkracht had (notities, p. 12), maar niet zeker te zijn van die verkrachting. Zij verklaarde dat ze was flauwgevallen en zich anders voelde wanneer ze opnieuw wakker werd, waardoor ze ineens wist dat ze haar verkracht hadden (notities, p. 12). Verzoekster stelde dat zij daarop naar het ziekenhuis ging, doch onder druk van de militairen niets meldde over de verkrachting (notities, p. 12). Verzoeksters wijzigende verklaringen kunnen niet overtuigen, nu niet kan worden ingezien dat verzoekster over dit essentieel element niet zeker zou kunnen zijn, noch zou vergeten vermelden zijn bij de DVZ. Bovendien kan bezwaarlijk aangenomen worden dat dokters moeten wachten op toelatingen van militairen om bij een patiënt medische vaststellingen te doen en aangepaste geneesmiddelen of therapieën voor te schrijven. Ook het medisch attest dat volgens verzoekster zou bewijzen dat zij tien dagen gehospitaliseerd was, toont de door haar beweerde feiten niet aan. Immers het document is behept met essentiële tekortkomingen. Het document is niet gedateerd, vermeldt verzoeksters naam foutief als P.Ni. en werd opgesteld in gebrekkig Engels ("*This is certify (...) due to un wanted attack on head and body by wooderm stick and from vodem by hang oof unknown reson with the unknwon reson on 29.05.2008 The she got treatement for Ten days BHT 13049*") en is strijdig met verzoeksters verklaringen. Verzoekster maakt ook nergens melding van mishandeling met een houten stok. Dergelijke vormelijke en inhoudelijke gebreken kunnen niet losgezien worden van de COI Focus "*Sri Lanka. Corruptie en (ver)vals(t)e documenten*" van 29 augustus 2017 in het administratief dossier, waaruit blijkt dat dergelijke attesten gemakkelijk te verkrijgen tegen betaling. Dit stuk kan dan ook bezwaarlijk de geloofwaardigheid van de voorgehouden feiten uit 2008 herstellen.

2.4.15. Nog daargelaten de gehele ongelooftwaardigheid van verzoeksters problemen in 2008 en 2012, kan geenszins worden ingezien dat de Sri Lankaanse autoriteiten verzoekster jaren na deze feiten zou viseren, wanneer haar moeder die, zoals hoger gesteld eigenares was van de vissersrederij en deze ook zelf beheerde, nooit een dergelijke oproeping gekregen heeft, noch problemen ondervond omwille van deze feiten (notities, p. 15).

De uitleg van verzoekster, dat ze zo via verzoekster van haar moeder meer informatie hoopten te verkrijgen (notities, p. 15), houdt geen steek gezien een dergelijke inefficiënte en laattijdige oproeping van derden bezwaarlijk kan blijken uit de houding van de Sri Lankaanse tegenover LTTE leden zoals ook blijkt uit de door verzoekster neergelegde documenten. Hoe dan ook dat dit de vastgestelde ongerijmdheden niet verklaren.

2.4.16. Verzoekster gaf nog aan dat zij al die problemen niet zou hebben ondervonden, moest haar vader een gewoon leven hebben geleid (notities, p. 15). Echter, gevraagd of ze wisten van de activiteiten van haar vader, antwoordde verzoekster slechts dat ze nooit naar haar vader gevraagd hebben (notities, p. 15), zodat niet aannemelijk is dat zij omwille van haar vader werd geïnterviewd. Bovendien legde verzoekster geen enkel begin van bewijs neer van eventuele activiteiten van haar vader voor de LTTE, zij het in Sri Lanka of nadien in diaspora. De door verzoekster voorgelegde overlijdensakte en de foto van hem tijdens zijn werk in Zwitserland kunnen zijn banden met de LTTE evenmin aantonen. De overlijdensakte staat slechts dat verzoeksters vader overleden is, doch brengt niets bij over zijn verleden, zijn activiteiten, noch over de omstandigheden van zijn overlijden. De (onduidelijke) foto van de plaats waar verzoeksters vader werkte (notities, p. 14) kan evenmin zijn beweerde banden met de LTTE aantonen.

2.4.17. Tot slot dient opgemerkt dat verzoekster – naar eigen zeggen – reeds in februari 2018 in Europa aankwam, doch slechts een verzoek om internationale bescherming indiende in België op 25 mei 2018. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, mag nochtans redelijkerwijze worden verwacht dat hij bij zijn aankomst of kort daarna in een veilig land bij de autoriteiten een verzoek om internationale bescherming indient. Dit klemt te meer nu verzoeksters familie genoegzaam bekend is met de verblijfs- en asielprocedures in het buitenland. Het feit dat verzoekster Europa eerst doorreisde en zo lang wachtte om een verzoek te doen, is immers een indicatie dat zij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondergraaft de waarachtigheid van de door haar geschetste vervolging.

2.4.18. Gelet op voorgaande echt de Raad geen enkel geloof aan verzoeksters voorgehouden vervolgingsfeiten, noch aan haar (bewering dat zij ervan verdacht werd) banden (te hebben) met de LTTE.

2.4.19. De door haar voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet doen wijzigen. Verzoeksters huwelijksakte, het bankboekje van haar man en de geboorteaktes van enkele van haar familieleden brengen niets bij. De bevestiging van verzoeksters woonplaats, opgesteld op 29 november 2011, toont aan dat verzoekster zich klaarblijkelijk wel kon wenden tot haar (lokale) autoriteiten. Hierbij dient opgemerkt dat de authenticiteit van ook dit document wordt ondermijnd door de vaststelling dat diezelfde woonplaats in dit ene document op verschillende manieren geschreven wordt en de stempels erop nauwelijks leesbaar zijn.

2.4.20. Waar verzoekster in het verzoekschrift een schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert en meent dat zij een onmenselijke behandeling riskeert bij haar terugkeer naar Sri Lanka – hierbij verwijzend naar de artikelen Asia “*Sri Lanka failing on human rights*”, Amnesty International “*Sri Lanka 2017/2018*”, The Guardian “*Torture by Sri Lankan police routine, says human rights lawyer*” –, merkt de Raad op dat de praktijken die verzoekster aanhaalt en die de artikelen beschrijven betrekking hebben op terugkeerders die banden hebben met de LTTE, wat niet van toepassing is op verzoekster. Zoals hoger gesteld kan verzoekster haar voorgehouden banden met de LTTE niet aantonen, laat staan dat zij in de negatieve aandacht van haar overheden zou staan.

Verder blijkt uit de informatie in het administratief dossier (COI Focus “*Sri Lanka. Terugkeer naar Sri Lanka*” van 29 mei 2018), dat de gevallen waarbij Tamils, al dan niet onder de PTA, worden opgepakt of verder vervolgd bijna steevast gevallen zijn waarbij het slachtoffer op een of andere manier in verband kan worden gebracht met de LTTE, wat *in casu* niet het geval is. De bestreden beslissing vermeldt immers correct: “*Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen.*

Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten.

Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.”.

2.4.21. De overige door verzoekster neergelegde artikelen rapporteren over de algemene situatie in Sri Lanka, doch weten verzoeksters voorgehouden persoonlijke vrees voor vervolging niet aan te tonen. Zo schrijft VRT Nieuws “Geweld in Sri Lanka: naar het voorbeeld van de vervolging van moslims door radicale boeddhisten in Myanmar?” over het geweld tussen de boeddhistische meerderheid en een islamitische minderheid. The Washington Post schrijft in “Sri Lanka’s New Crisis Risks Return of Violence” op 4 november 2018 over de politieke crisis in Sri Lanka en dat de situatie *misschien* zou kunnen overgaan in geweld. Sri Lanka Latest News maakt melding van de vele klachten die zijn binnengekomen tegen de politie, omwille van willekeur, illegale arrestaties en corruptie. Het volstaat niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene artikelen dienaangaande om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hiertoe; gelet op voorgaande, in gebreke.

2.4.22. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. In de mate dat verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.7. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.7.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.7.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig april tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK